

**Φασούλης καὶ Περικλέτος,
οἱ καθάνατοι νέτος οἰκέτοι.**

Π. — Κι' ἵτολητος λοιπόν νὰ πάξε, Ἰενιόν ταρκίον, μετ' ἀλλων ἡ καὶ μόνος σου εἰς τὸ Στρατοδίκαιον;
Φ. — Βοήθεια! Εἰς οὐρανῶν ἐπεκαλέσθην κλαίων καὶ τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ ποιήσας τρίς καὶ πλέον κι' ἀφίσας μίαν πρόσχειρον 'στὸ σηπῆτι διαβήκην ἵτολητος, βρέ Περικλή, κι' ἵπηγα εἰς τὴν δίκην κι' ἀνακατεύθη' ἀφανῆς ἄναμεσα 'στὸ πλήθος καὶ σὰν ταυτούριο λόγον καθέδρη 'κτυπούσα μὲς 'στὸ στῆθος.
Π. — Μωρό χράξ 'στὸ θάρρος σου καὶ 'στὸν παλληκαριζ. Φ. — "Ολα τα παραπήγματα ἑτράντακαν βρειρά κι' ἥσαν μεγάλοι καὶ μεροὶ 'στὴν δίκην σπασθόροι κι' δὲ Μομφράτος κι' δὲ Ψαρράς, σπουδαῖοι δικηγόροι.
Π. — Μά καὶ γυναῖκες ἡμᾶς πᾶν πῆγαν βιαστικαῖς.
Φ. — Ἀλλήλεις, καὶ μοῦ 'φάνηκε πῶν ἵγαν μαρκαῖς στιλέτας κι' ἔγχυριδιν κρυμμένα μὲς 'στὴν ἡναῖς, δύον θαρροῦσσες ἡ πελάρχης πῶν οἵτινες Αυτοῦντες. Παντοῦ σπαλάταις, Περικλή, καὶ τὸ γχλόνια πλάκες κι' ἡ δεικὺς δύνιν τελεῖται προσπλέων ειδυλλού, ποτῶν καὶ ποτῶν καὶ ἀριστερά 'βροντούσαν συκάρρες κι' ἴμπλετο τὸ λιγέρο καὶ κοπτερὸν σπαθὶ μου, καὶ δὲν ἑτοίμας μῆτηρ γρῦ νὰ κρυψυσθεῖταις καὶ σχόλια δὲν ἔκουες νὰ γίνονται καὶ κρίσεις, γιατὶ 'τοτὸ μάγις κινδύνος ἱλεύθερον γ' ἀφίσους κάθε κατηγορούμενον, καῦμέν Περικλέτο.
κι' ὑπόδικοι εἰς τὸ σκευνὶ δύον νὰ καθίσουν καὶ νὰ σὸν βάλουν ως ποιὴν τούλαχιστον μουσκέτο. Κι' ἵπον ἀξιούσθετον τὸ δίαιμα καὶ σπάνιον καὶ κάποιας στρατιωτικὸν καὶ κάποιας ἀριμάνιον, κι' ἴνωμοτας ἔδεπτες καὶ λόγους καὶ συντάχματα καὶ σάν Νιόσην ἐμείς μὲν τάγρικουτάγρικατα, κι' ἀφεγγούσολουν ἀστρατὰς βλεμμάτων διπτώρων κι' δὲ μίσφ τοῦ θεάματος τοῦ τρομερῶν πάρκιον ἐρόησαν, βρέ Περικλή, πολλάς δὲ τῶν περτύρων πῶν ἔγινε ἡ λεβωθὸς ἰκένου τοῦ Κορίου. Καὶ κακήγοροις ἔκουες στομάτους κι' ἀναμένους κι' ἡ στιγή καὶ τὸ πάτωμα τῆς σαλᾶς ἔκειτο, καὶ παρακλήσαν θερμῶς τοὺς κατηγορούμενούς νὰ 'πονή αὐτὸν δὲ πόλιμος πῶν ἀτζίδειτο ήτο, δὲν τούτοις τῶν ἑπορθτῶν τὸ φλογὸν φουσάτο ἰρώνας πῶν ἔταν δὲ πόλιμος πενσάτο, κι' ἄν τῶν στραμμάτων ἀλλαξάν. Χριστὸν καὶ Πεναγίαν μέχρις ἓντος ἐπέναντις τὴν δολογίαν πῶν δίχως τῆς ψυχῆς βρασμὸν κι' ἐν ἐπιγνώστι πλήρης έκαπαχ τὸ πασίγνωστον ἔκεινο πανηγύρι, κι' ἔγινε τοὺς ἔπτα εμπράδο σας, καὶ λίθους συγκινεῖτε, τουστήν νίκην δικαιολα καθίσας τὴν ἀρνεῖταις. Καὶ στρίψας πρὸς τοὺς δικαστοὺς σὰν νέκουν διεγύρως

τοικύτα ἐρητόρευσα πρὸς τούτους λιτότωρας :
εἰρήνηστε τοὺς μαγγήτας 'στὰ στήγη των νὰ πάνε κι' δὲν στρώματα ἔκοιλικαν συγχωρεμένοι νάνναι... νῶς τιμωρία δὲν αὐτας τὰς ἀναμάκτους νίκας φάνε πῶ; παραπέμφθησαν ἴμπρος 'στοὺς Στρατοδίκας, καὶ τώρα τώρα μάλιστα, που κάτι μαγγειρεύεται, δὲν Τσουλῆς μὲς 'στὰ βουνά τῆς Γούρκας κοκορεύεται, καὶ οὐλοὶς κι' Ἀγγλοὶ θὰ πικρούσουν γιὰ τὴν Μαγαδακαρέη δὲν πρέπει νὰ δικαίεται τὸ καθεὶς παλληκάρι· ἀλλοιοὺς δὲ λίθῳ μήνυμα πολίμου ξαφνικὸ κι' Κίνα γίνεται παραπτός στους; Αγγλοὶς καὶ 'στοὺς Ρώσους, κι' δὲ μαρπέσσονται κι' οἱ Ρομαῖοι νὰ πάρουν μερδικὸ καὶ τότε βάλτε ρίγανη 'στοὺς ἀθλους μας τοὺς τόσους. Π. — Καὶ πώς ως τώρα φίνεται τὸν δικαστῶν η γνώμη;
Φ. — Αὔτοῦ τὸ Κωμεδούλων δὲν τίλεμας ἀκόμη καὶ λέγεται πῶς πιθανὸν εἰς δύο τρεῖς ημέρας νὰ δικεῖ τῶν ἑπορθτῶν νὰ λαζαρίσει πέρας, πάρως ἰγώ, βρέ Περικλή, γιὰ νὰ 'συγκει' η χάρα ἰδγαλα μάρκαν ἀπόφασι μονάχος ἀπὸ τώρα, καὶ δικαστοὶς την 'γρήγορος μεθ' δῆλης τῆς σπουδῆς τὸ φρόντιον τὸ πανόρμον φῶς φαντρά νὰ 'οῆς. Π. — Μὲ στόφουν τὴν ἰδικότερης θησαυρούς δοκίμουν καὶ στρώσας μου τὴν ράχη σου ν' ἀκούσῃς τὴν ὄνικη μου.

**Καὶ μαζὰ ἐπετροφή,
ποὺς πρέπει νὰ γραφῇ.**

Εἴναι γνώσιν φέρομεν πολλῶν ἀνδισφερομένων πῶς τέλος πάντων ηλθεμιν εἰς τὰς κλινεῖς 'Αθήνας ἀπὸ τὸ νέον Φάληρον τὸ θαλασσοβρεγμένον, ποὺ τόσον ἀρρεμβάσαμεν εἰς τῆς ἀλός τὰς θίνες, καὶ τώρα περιμένομεν συνδρομητῶν περάδες, ἀγοραστάς τῶν τόμων μας καὶ τους καλλιμάρδες.

**Ἐπανενος μηχανισμος,
πού δὲν πάει τοῦ κακοῦ.**

Τῦ; νέας καὶ περιφανοῦς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων, ποὺ γέσκονταις ἀπέμεναν εἰκεῖνοι ποὺ τὴν εἰδον, τὸ σχέδιον καὶ κτίριον, καὶ δὲ λατεράκι, 'στὸν Σουναράκην τὸν λαμπρὸν μηχανικὸν ἀγκήσι, δοτοῖς εἰργάσθη δὲν αὐτὸν μὲ πλέον προσβιλάν δὲν καὶ 'στὸ τέλος λέγεται πῶς 'Βύτιον μὲ ζημίαν.